Zwettl 3. Drittel 12. Jh.

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31632
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

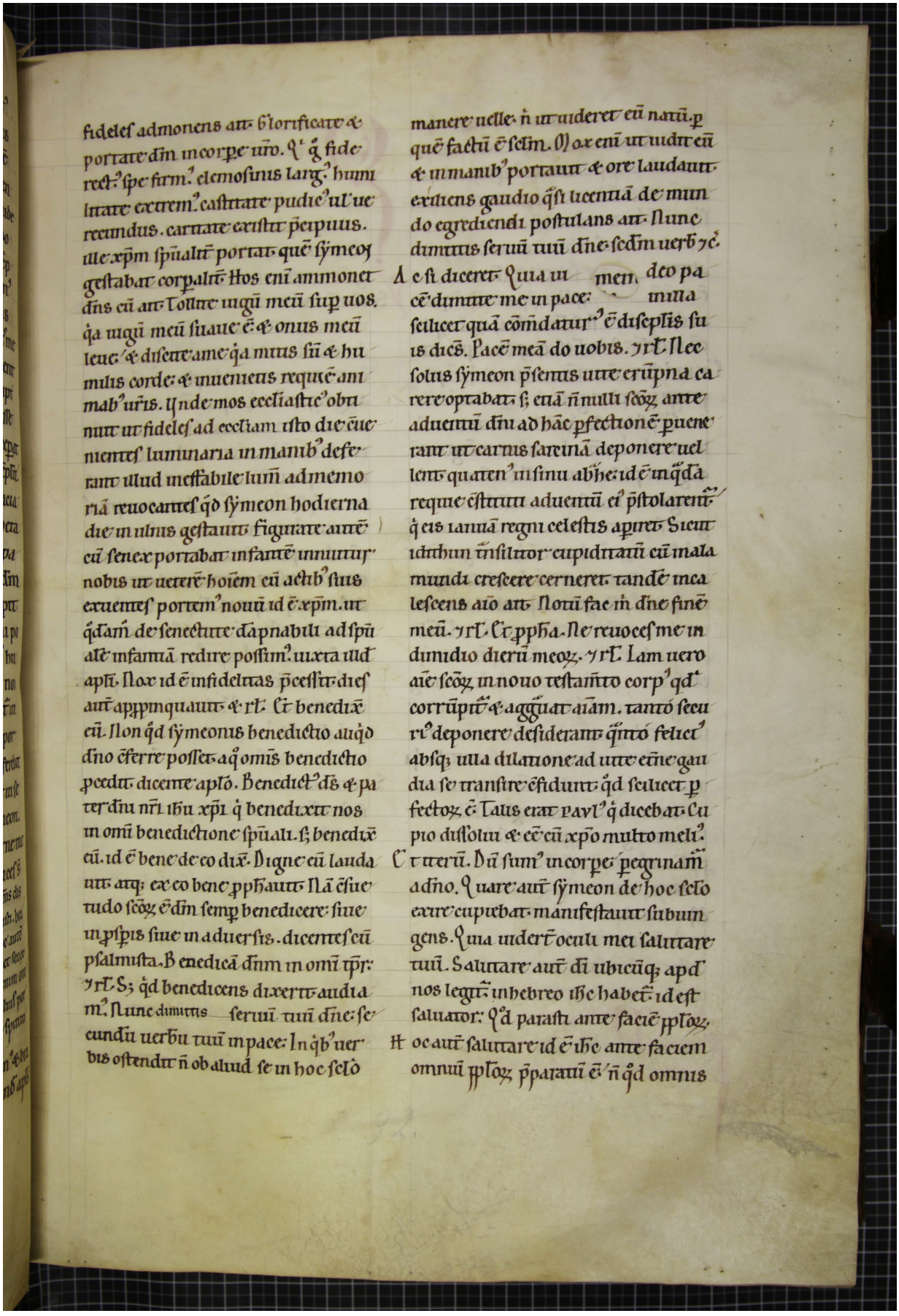

fidelef admonens aīt ḡlorificate & portate dñm in corpe uō. Q' q̄ fide rect' spe firm' elemosinis larg' humi liate exterm' castitate pudic' ut' ue recundus. carnate exist' perpuus. ille xp̄m spūalit̄ portat quē sym̄eon gestabat corpalit̄ Hos enī ammonet dñs cū aīt Tollite iugū meū sup uos. q̄a iugū meū suaue ē & onus meū leue. & discite ame q̄a mitis sū & humilis corde & inuenietis requiē aiabꝰ uris. Unde mos eccliastic' obtinuit ut fideles ad eccliam isto die cū lumiaribꝰ uenientes lumiaria in manibꝰ deferant aliud ineffabile lumē admemorią reuocantes q̄d sym̄eon hodierna die in ulnis gestauit figurate aīt cū senex portabat infantē unusquisq; nobis ut uetere hoiem cū achibꝰ suis exuentes' portem' nouū id ē xp̄m. ut q̄dam de senectute dāpnabili ad spūalē infantią redire possim' uxta illud apli. Nox id ē infidelitas p̄cessit dies aīt appinquauit &c. rt. Et benedix̄ eū. Non q̄d sym̄eonis benedictio aliq̄d dño cōferre posset. a q̄ omis benedictio p̄cedit dicente apło. Benedict' ds & pat' dñi nr̄i ihu xp̄i q̄ benedixit nos in omi benedictione spūali. ꝙ benedix̄ eū. id ē bene de eo dix̄. Digne eū laudauit atq; ex eo bene pphauit Nā cūque tudo sēq; ē dñm semp benedicere: siue in p̄spis siue in aduersis. dicente' cū psalmista. Benedicā dñm in omi tp̄r: yrt. S; q̄d benedicens dixerit audiam'. Nunc dimittis seruū tuū dñe: secundū uerbū tuū in pace: In q̄b' uerbis ostendit' n̄ ob aliud se in hoc seculo manere uelle. n̄ ut uideret eū natū. p quē factū ē scīm. Q ose enī ut uidit eū & in manibꝰ portauit & ore laudauit exultans gaudio q̄si iucundā de mundo egrediendi postulans ait. Nunc dimittis seruū tuū dñe secm uerbū tuū. Ac si diceret. Quia ut mea deo patre dimitte me in pace: nulla scilicet quā cōmdatur' ē discēplis suis dicēs. Pacē meā do uobis. yrt. Nec solus sym̄eon p̄sentis uite erūpna carere optabat ꝙ; etiā n̄ multi sēq; antea aduentū dñi ad hāc pfectionē puenerant ut carnis sarcinā deponere uellent quatenꝰ in sinu abrahe id ē in q̄dā requie essent aduentū ei' p̄stolarent̄' q̄ eis ianuā regni celestis aperet. Sicut idcirco ēnsilitor cupidissimꝰ eū mala mundi crescere cerneret. tandē incalescens ait. Nouū fac in dñe finē meū. yrt. Et ppha. Ne reuocet me in dimidio dierū meoꝝ. yrt. Iam uero aīe sēq; in nouo testamēto corpꝰ q̄d corrūpit̄ & aggrauat aiam. tanto seculo deponere desiderant. q̄nto felicē absq; ulla dilatione ad uitā ētne gaudia se transire ēfidunt. q̄d scilicet p fectoꝝ ē. Talis erat paul' q̄ dicebat. Cupio dissolui & ē cū xp̄o multo melius. Et terū. Dū sum' in corpe pegrinam adño. Quare aut sym̄eon de hoc seculo exire cupiebat manifestauit subiungens. Quia uiderunt oculi mei salutare tuū. Salutare aut dī ubicūq; apd nos legit̄ in hebreo ihc habet̄ id est saluator: Q̄d parasti ante faciē pplōꝝ. Hoc aut salutare id ē ihc ante faciem omniū pplōꝝ pparatū ē. n̄ q̄d omnis